

Lovtidende A

2021

Udgivet den 18. december 2021

12. december 2021.

Nr. 2465.

Bekendtgørelse om privates indførsel af lægemidler

I medfør af § 39, stk. 4, og § 104, stk. 3, i lov om lægemidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 99 af 16. januar 2018, fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter privatpersoners indførsel af lægemidler.

Stk. 2. Denne bekendtgørelse omfatter ikke dyrlægers indførsel af lægemidler, som er omfattet af bekendtgørelse om dyrlægers indførsel af lægemidler.

§ 2. Ved privatpersoner forstås enhver fysisk person, herunder læger, tandlæger og dyrlæger.

§ 3. Privatpersoner må kun indføre lægemidler til Danmark under de betingelser, der fremgår af §§ 4-9 i denne bekendtgørelse.

Ved indrejse i Danmark

§ 4. Privatpersoner kan til personlig brug til sygdomsforebyggelse eller -behandling ved indrejse medbringe lægemidler bestemt til human anvendelse. Der skal være tale om produkter, der sælges lovligt til privatpersoner i det land, hvor de er købt.

Stk. 2. Fra lande, der ikke er medlem af Den Europæiske Union eller omfattet af EØS-aftalen, kan der højst medbringes lægemidler til 3 måneders forbrug.

Ved forsendelse til Danmark

§ 5. Privatpersoner kan til personlig brug til sygdomsforebyggelse eller -behandling indføre lægemidler bestemt til human anvendelse pr. post, kurerforsendelse ol. fra lande, som er medlem af Den Europæiske Union eller omfattet af EØS-aftalen. Der skal være tale om produkter, der sælges lovligt til privatpersoner i det land, hvor de er afsendt fra.

Euforiserende stoffer

§ 6. Lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer optaget på liste A i bekendtgørelse om euforiserende stoffer, må ikke indføres.

§ 7. Lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer omfattet af § 1 i bekendtgørelse om euforiserende stoffer og er optaget på liste B, C, D eller E i bekendtgørelse om euforiserende stoffer, må kun medbringes i mængder, der svarer til højst 30 dages forbrug, og kun på de betingelser, der fremgår af § 4, stk. 1.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, skal den rejsende på behørig måde kunne dokumentere, at lægemidlerne skal anvendes af den pågældende personligt til sygdomsforebyggelse eller -behandling. Den i Schengenkonventionens artikel 75 omtalte attest anses for behørig dokumentation, hvis den medbringes i original og er udstedt af den kompetente myndighed i den rejsendes bopælsland.

Dokumentation

§ 8. Når særlige grunde taler for det, kan en privatperson af Lægemiddelstyrelsen som betingelse for indførsel af et lægemiddel, jf. § 4, § 5 og § 7, stk. 1, afkræves dokumentation i form af en skriftlig erklæring fra en læge om, at lægemidlet skal anvendes af den pågældende personligt til sygdomsforebyggelse eller -behandling. Erklæringen skal være påtegnet af den kompetente myndighed i det land, som har meddelt lægen autorisation. Myndigheden skal ved påtegning bekræfte, at erklæringsudstederen er læge.

Dispensation

§ 9. Lægemiddelstyrelsen kan, når ganske særlige grunde taler for det, tillade private at indføre lægemidler i videre omfang, end hvad der fremgår af § 4, § 5 og § 7, stk. 1.

Straf

§ 10. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 3-9.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelse

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 329 af 24. april 2018 om privates indførsel af lægemidler ophæves.

Lægemiddelstyrelsen, den 12. december 2021

LARS BO NIELSEN

/ Jeanne Majland